

Posudek diplomové práce

Jan Limberský: „Všechna čest, předsedo Holmane...“ Strategie záchrany kulturní památky v Československu na příkladu rekonstrukce zámku Staré Hradě u Libáně, Praha 2024, 259 stran + přílohy, diplomová práce na Ústavu českých dějin FF UK.

Jan Limberský předkládá k obhajobě zdařilou diplomovou práci. Pokud kolega Limberský prodlužoval studium, respektive pokud odložil obhajobu diplomového textu až na poslední možný termín, aby písemnou verzi svého výzkumu maximálně „doladil“, pak musím uznat, že se čekání na výsledné dílo vyplatilo. Jan Limberský totiž sepsal informačně bohatý, faktograficky hutný text, jehož prostřednictvím sleduje (opravdu detailně) proces rekonstrukce zámku Staré Hradě u Libáně. Cesta k volbě tématu Limberského výzkumu přitom nebyla jasná, potažmo přímočará. Odklon od původně preferovaného příspěvku k dějinám trampingu se však vyplatil.

Již jsem zmínil, že předkládaná diplomová práce je textem informačně bohatým. Důvodem je mimo jiné skutečnost, že kolega Limberský v rámci studie řeší nakonec (přinejmenším) dvě témata. Věnuje se historii rekonstrukce Starých Hradů jako takové, vedle ní považují za specifické téma i problematiku úředního vyjednávání a ohledání jeho strategií v průběhu sledované 2. půlky 20. století. V konečném výsledku tak skutečně dostal svému prvotnímu předsevzetí, a sice na konkrétním příkladu starohradského zámku zpracovat a sledovat proces záchrany kulturní památky.

Jsem si vědom, že tato mikrohistorická sonda může být pouze jedním ze scénářů obdobných snah v českém prostředí, současně je ale ukázkou *možného*, tedy potvrzením, čeho mohli dosáhnout a dosahovali v administrativně-organizačních podmínkách tehdejšího státu jednotliví zainteresovaní individuální i institucionální aktéři. Určitě platí, že ne každý rozhovor, který byl veden ohledně Starých Hradů, byl zaznamenán, ne každá domluva byla nutně zachycena a dochována v archivních pramenech, jež máme dnes k dispozici... A ne každý pramen dnes k dispozici máme, respektive víme, kde je uložen. Díky svědomitému

archivnímu výzkum, který Jan Limberský provedl, však před námi přece vystupuje plastický obraz sledovaných procesů vyjednávání a domluv.

A je to (nejen) právě detailní archivní výzkum, který musím na práci Jana Limebrského ocenit. Autor měl rovněž velké štěstí, že jej v průběhu výzkumu a psaní „doprovázela“ jičínská historička a archivářka Eva Bílková, jeden z nejpovolanějších informátorů o prostředí Starých Hradů. Kontakt a rozhovory s ní mu vynahrazovaly fakt, že sám jinak původně Staré Hradě i aktéry s rekonstrukcí spojené neznal. Ale možná právě tato prvotní neznalost zároveň pisateli umožnila chopit se tématu po svém. Stejně tak mohl doplňovat dosud neznámé střípky a informace do dění, jež zatím zůstávaly pamětníkům neznámé. Vedle poctivého archivního výzkumu na práci oceňuji rovněž snahu o konceptuální uchopení zohledněním teorií kulturních dějin, stejně jako zarámování výzkumu coby mikrohistorické sondy. Na čtenářském zážitku se odílí nakonec i jazyk textu, respektive literární podání, jež činí z práce čtivé dílo.

Jak jsem předeslal v úvodu, práci Jana Limberského považuji za povedené dílo, vystavené na výborné znalosti a analýze archivních materiálů, dobové i sekundární literatury. Text je dokladem významu regionálně orientovaného bádání, jež přináší důležité zobecnitelné informace. Text má logickou a přehlednou strukturu, psán je kultivovaným jazykem.

Diplomovou práci Jana Limberského doporučuji k úspěšné obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

V Praze 26. 1. 2024

doc. PhDr. Jan Randák, Ph.D.